Romani 8:28-30 Predestinare sau Preştiinţă?!

Deşi ştie totul dinainte, Dumnezeu nu intervine în alegere, nu alege necondiţionat, deşi ştie totul dinainte. De exemplu primeşti un dar, un talent la naştere, depinde de fiecare în a cărui slujbă îl pune. Fiecare alege cui i se pune în slujbă,Lui Dumnezeu sau celui rău.

Dumnezeu a dat conştiinţă întregii umanităţi pentru a crede !

Efeseni 2:8,9 Cine dă credinţa? El ne-o dă, dar aceasta vine în urma auzirii Cuvântului Lui Dumnezeu, predicat de vestitorul Evangheliei. Romani 10:9-14.
Sunt şi alte versete care spun:"o neam necredincios...", Matei 17:17; „Puţin credinciosule",Matei 14:31
De ce ar fi mâhnit Domnul pentru unii care nu vor să creadă, dacă El a generat asta?
Romani 10:9. Este o chemare şi o declarare cu gura, iar gura spune ce crede inima, dar sunt şi alţii care refuză să creadă şi să mărturisească cu gura.
Este drept că Domnul ştie totul dinainte, dar nu-i predestinează pe unii la neascultare, şi pe alţii la ascultare, printr-un decret divin.

Diferite înţelegeri:
-Romani 8:29"ştia dinainte fără să preordineze"? sau la conceptul clasic arminian"văzut dinainte", fie la cel calvinist "predeterminat"!?

Expresia „cunoscut dinainte" este şi în Rom.11:2; 1 Cor.8:3"cei ce-L iubesc, sunt cunoscuţi de El". Nu este o cunoaştere necondiţionată, ci bazată pe iubirea acelora. Ei aleg să-L iubească pe Dumnezeu.

Context: Rom.8:22-27. Noi abia aşteptăm speranţa proslăvirii, pe măsură ce răbdăm suferinţele astăzi. De asemenea ni se aminteşte că şi Duhul ne ajută în slăbiciunile noastre, şi suspină, mijloceşte. Nu şi-ar avea rostul mijlocirea, dacă ar fi un decret prin care s-a decretat cine va fi mântuit şi cine nu.

v.28 Este o schimbare care aduce mângâiere pentru credincioşii care suferă în slăbiciunile lor. Deci Pavel aminteşte :"ştim că toate lucrurile lucrează împreună spre bine", şi El poate să scoată binele din răul care ni se întâmplă (nouă, care am fost chemaţi după planul Său).
v.29 ne introduce un subiect referitor la cum a lucrat Dumnezeu în trecut."căci pe aceia pe care i-a cunoscut". Priviţi la timpul verbului – timpul trecut. Se face referire la cei cunoscuţi în trecut, mai dinainte.

De fapt toate verbele de la v.29 în continuare sunt la timpul aorist activ indicativ, care indică faptul că acţiunea verbului a avut loc deja, respectând subiectul verbului.
Atunci când citim v.30 ”şi pe aceia pe care i-a cunoscut mai dinainte i-a şi hotărât mai dinainte, să fie asemenea Fiului Său..”, vedem că toate verbele sunt la timpul trecut, şi face referire la cei ce au trăit în trecut.

PROGINOSKO – FOREKNEW sau FOREORDAINED?

John Piper zice aşa:
- Opţiunea nr.1:”Dumnezeu a văzut credinţa noastră determinată de Sine. Noi rămânem cauza decisivă a mântuirii noastre, Dumnezeu răspunzând deciziei noastre de a crede.
-”Opţiunea nr.2:”Dumnezeu ne-a ales nu pe baza credinţei văzute mai înainte, ci pe baza a nimic din ce este în noi, ci în El”. El ne-a chemat, şi chemarea însăşi crează credinţa pentru care cheamă.

John Piper ca mulţi alţi teologi arată o dihotomie a acestui text, când de fapt sunt disponibile mai multe opţiuni.
Există o înţelegere simplă a termenului„ proginosko”, şi anume „ştiut mai dinainte”!
Romani 11:2 este un alt verset în care acest cuvânt „proginosko” este folosit. Dumnezeu nu a lepădat pe poporul Său pe care l-a cunoscut mai dinainte, pasaj care vorbeşte despre Israelul din trecut, pe care i-a cunoscut mai dinainte.
Fa.26:4,5 apare din nou în greacă „proginosko”, şi se referă tot la timpul trecut. Deci asta înseamnă acest cuvânt:”cunoscut mai dinainte”.

Deci care a fost intenţia lui Pavel în acest pasaj? Cred că spune într-un mod simplu:”fraţilor, nu vă îngrijoraţi, căci ştim din experienţele trecute că Dumnezeu întotdeauna lucrează totul pentru cei ce-L iubesc pe Dumnezeu, şi sunt chemaţi să-L urmeze. Dacă vreţi dovadă, priviţi la cei pe care Dumnezeu i-a cunoscut mai dinainte, i-a iubit, i-a chemat în trecut, şi pe ei i-a determinat să fie apoi asemenea chipului Fiului Său, astfel încât El să devină cel dintâi născut dintre mai mulţi fraţi.”

Ce exemplu mai bun vrem decât acela că Domnul lucrează toate lucrurile spre bine?! Cum a lucrat El în vechime cu Israelul trecut ca să-L aducă pe Mesia în lume pentru răscumpărarea întregii omeniri.

Deşi înţelegem că „proginosko” este o referinţă la cei din trecut, mai sunt şi alte interpretări viabile, diferite de cel Calvinist.

Arminienii clasici văd: Foreknow (cunoscuţi mai dinainte) – Foreseen (văzuţi mai dinainte), adică spun aceştia, Dumnezeu a ştiut mai dinainte pe cei ce aveau să creadă, şi pe aceia i-a predestinat să fie asemenea Fiului Său.
Alţi non-calvinişti cred că cunoştinţa mai dinainte a lui Dumnezeu cu privire la credinţa individuală este baza deciziei Lui de a mântui şi predestina asemănarea cu Hristos.
Calviniştii au o caricatură:"Dumnezeu priveşte prin coridoarele timpului să-i vadă mai dinainte pe cei ce vor crede", şi astfel alege pe fiecare. După care El îi pictează pe toţi ce ce cred şi ţin la această poziţie.
Ce trebuie remarcat şi înţeles la această perspectivă este că Domnul este Omniscient – nu Omnideterminant. Cunoştinţa Lui Dumnezeu este înrădăcinată în natura Sa eternă de Dumnezeu, şi nu abilitatea Lui de a privi prin coridoarele timpului, de aceea făcând această caricatură, nu sunt rezonabili.

O altă interpretare non-calvinistă la Romani 8:29 este Proginosko (cunoscut mai dinainte) – Cunoscut prin credinţă. Aceasta este numită alegere corporativă. Se observă din context că alegerea lui Israel de către Dumnezeu în VT., a fost consecinţa alegerii unui individ care a reprezentat tot grupul, capul corporativ şi reprezentativ.
Deci din această persectivă, versetul poate însemna:"pe aceia pe care i-a cunoscut mai dinainte ca să fie în Hristos, Dumnezeu i-a predestinat să fie asemenea chipului fiului Său".
Cred că aceste interpretări sunt mai valide decât această introducere în Calvinism numită:"Lanţul de aur al răscumpărării". Ce spune ea: sunt zale în acest lanţ, şi nici una nu este ruptă, deci dacă faci parte din acest lanţ, faci parte până la capăt din lanţ. Lanţul începe cu „Proginosko", predestinat în eternitatea trecută – chemaţi – justificaţi – glorificaţi, şi nici o za ruptă, nicăieri.

Cred că predestinarea calvinistă este de fapt, nu ştiut mai dinainte, ci Ales Foreordained, mai dinainte!

Acei ce sunt cunoscuţi din eternitatea trecută, sunt predestinaţi să creadă că sunt aleşi, chemaţi, justificaţi şi glorificaţi din motive care nu ţin de ei, ci sunt din afara lor, şi care presupune în mod logic că toţi ceilalţi oameni sunt predestinaţi condamnării, la fel, dincolo de puterea lor de control, aşa după cum însuşi Calvin spune:
-"Prin predestinare noi înţelegem decretul etern al Lui Dumnezeu, prin care El predetermină în El Însuşi orice vrea să se întâmple, cu orice om. Nu toţi oamenii sunt creaţi egali, ci unii sunt pre-rânduiţi la viaţă veşnică, iar alţii la condamnare

veşnică, şi în funcţie de alegere fiecare a fost creat pentru unul sau celălalt sfârşit. Noi spunem că el a fost predestinat fie la viaţă, fie la condamnare.

Nu există nici o bază pentru o aşa concluzie, care ar spune că mulţi sunt predestinaţi să nu creadă din motive ce nu ţin de ei. Acesta este în mod ultim sfârşitul logicii calviniste a Romani 8:28-30.

Dar ce răspunde Biblia în 1 Tim.2:3-6"lucrul acesta este bun şi bine primit înaintea Lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru, care voieşte ca *toţi oamenii* să fie mântuiţi şi să vină la cunoştinţa adevărului. Căci este un singur Dumnezeu, şi este un singur mijlocitor între Dumnezeu şi oameni – Omul Isus Hristos, care S-a dat pe Sine Însuşi ca preţ de răscumpărare *pentru toţi*; faptul acesta trebuia adeverit la vremea cuvenită".

John Calvin:"Dumnezeu aranjează toate lucrurile prin sfatul Său suveran, în aşa fel încât indivizii se nasc şi sunt condamnaţi din pântecele maicii lor la moarte sigură, şi asta pentru a-L glorifica pe Dumnezeu prin distrugerea lor."